

W numerze:

- Potrzeba intensyfikacji działań naukowo-innowacyjnych (1)
- Akademicki Euroregion Karpacki (1)
- 90 lat światowego lotnictwa (4)
- Współpraca naukowo-dydaktyczna z niemieckimi uczelniami (5)
- Wniosek, stanowiska, uchwały NSZZ "Solidarność" (7)
- Z życia studentów zagranicznych (8)
- Dziewczęta grajcie w kosza (9)
- Granty KBN realizowane przez pracowników PRz (10)
- SeminaRIA (11)
- Nauczyciele akademicki PRz w Komitetach PAN i CK (11)
- Szkolne olimpiady wiedzy przepustką do PRz (11)
- Sport akademicki (12)

Potrzeba intensyfikacji działań naukowo-innowacyjnych

Począwszy od 1991 r. wprowadzono w Polsce nowy system finansowania badań naukowych, którego realizacją zajmuje się **Komitet Badań Naukowych (KBN)**. Komitet Badań Naukowych - jako organ państwowy - dzieli fundusze uzyskane z budżetu na:

- działalność statutową placówek naukowych,
- badania własne,
- projekty badawcze (granty),
- projekty celowe,
- projekty zamawiane,
- inwestycje budowlane i aparaturowe,
- współpracę naukowo-techniczną z zagranicą,
- działalność ogólnotechniczną.

Podział środków na działalność statutową i badania własne szkół wyższych jest dokonywany proporcjonalnie do kategorii (A, B, C) zaszerogowania poszczególnych jednostek. Środki na pozostałe projekty i przedsięwzięcia są rozpatrywane i przyznawane indywidualnie.

W 1993 r. nakłady na działalność badawczą w Politechnice Rzeszowskiej wyniosły 15.225 mln zł, z tego z dotacji na działalność statutową i badania własne wydatkowano 8.988 mln zł, a z dotacji na projekty badawcze (granty) 3.115 mln. Pozostałe środki 3.120 mln pochodziły z pozabudżetowej działalności gospodarczej. Dofinansowanie działalności ogólnotechnicznej (biblioteka, organizacje konferencji) wyniosło 334 mln zł.

↳ Ciąg dalszy na str. 2

AKADEMICKI EUROREGION KARPACKI

W dniach 11-12 marca 1994 r. odbyło się w Koszycach (Republika Słowacka) inauguracyjne posiedzenie **I Konferencji Rektorów Euroregionu Karpackiego**. Uczestniczyli w nim rektorzy z Debreczyna, Miskolca, Maia Mare, Koszyc, Krakowa, Lublina i Rzeszowa, a w ich grupie również rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Ocoś.

Posiedzenie miało dwa zasadnicze cele: omówienie zasadności utworzenia "Stowarzyszenia Uniwersytetów Eu-

roregionu Karpackiego" oraz określenie wiodących kierunków międzynarodowej współpracy naukowej i dydaktycznej.

Na marginesie toczącej się dyskusji o kształcie tworzonego w Rzeszowie Uniwersytetu warto podkreślić, iż w Koszycach - mieście niewiele większym od Rzeszowa - działają dwa uniwersytety:

↳ Ciąg dalszy na str. 3

POTRZEBA INTENSYFIKACJI DZIAŁAŃ NAUKOWO-INNOWACYJNYCH

cd. ze str. 1

Pozyskanie przez Politechnikę Rzeszowską znacznie większych środków na działalność statutową czy badania własne wiąże się z koniecznością **zwiększenia kadry** w zakresie liczby **profesorów i doktorów habilitowanych** oraz intensyfikacji wymiernej działalności naukowo-badawczej, a w dalszej kolejności starań o zmianę kategorii zaszerogowania poszczególnych wydziałów (obecnie 2 wydziały zaszerogowane są do kategorii B, pozostałe zaś do C).

Środki uzyskiwane przez pracowników uczelni na realizację **projektów badawczych (grantów)** stanowią wprawdzie już znaczącą pozycję dochodów, jednak możliwości tego rodzaju dofinansowywania działalności naukowej nie są nadal w pełni wykorzystywane. W minionym 1993 r. realizowano 18 projektów, z których 8 zakończono. Aktywność poszczególnych wydziałów w tym zakresie jest różna, największą obserwuje się wśród pracowników Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Wydaje się również, że zbyt duże rozdrobnienie tematyczne występuje w **działalności statutowej**. Pozyskiwanie środków na realizację projektów celowych, zamawianych, inwestycji czy współpracy naukowo-technicznej z zagranicą w zorganizowanych zespołach czy uzgodnionych tematach występowało sporadycznie, w wysoce niezadowalającym stopniu.

W minionym roku zrealizowano co prawda 233 prace zlecone przez różnego rodzaju jednostki gospodarcze, jednak w większości były to prace o charakterze usługowym. Do ciekawszych prac o charakterze naukowo-badawczym można zaliczyć m. in. badania wykonywane przez Zakład Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi na zlecenie Rzeszowskich Zakładów Farmaceutycznych "Polfa", jak też przez Zakład Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego oraz Zakład Chemii Organicznej na zlecenie Zakładów Chemicznych "Organika - Sarzyna" w Nowej Sarzynie.

Realizowano ponadto 4 **umowy "know-how"**, w tym dotyczącą programowalnego sterownika PSW 8 wraz z oprogramowaniem, służącego do sterowania różnymi instalacjami przemysłowymi oraz urządzeniami produkcyjnymi (Katedra Automatyki i Informatyki), technologii wytwarzania i stosowania cementowej kompozycji modyfikowanej "Cepox" (Zakład Technologii i Organizacji Budownictwa) czy nowoczesnej stacji uzdatniania wody do produkcji płynów infuzyjnych w RZF "Polfa" (Zakład Technologii Wody i Ścieków).

Spadek zarówno liczby, jak i wartości **prac realizowanych na zlecenie podmiotów gospodarczych** wyraźnie wskazuje na brak ścisłych powiązań pomiędzy nauką a przemysłem. Zmiany strukturalne zachodzące w

przedsiębiorstwach, powstawanie z jednej strony różnego rodzaju organizacji o charakterze gospodarczym, a z drugiej strony brak aktywnej promocji osiągnięć naukowych poszczególnych zespołów badawczych uczelni oraz ich liderów powodują, że pozyskiwanie dodatkowych środków było niewielkie, a wykorzystanie istniejącej bazy badawczej w istocie znikome.

W coraz bardziej dominującej grze konkurencyjnej, obejmującej tak przemysł, jak i naukę, sukcesy odnoszą ci, którzy szybciej opanują umiejętność efektywnej transformacji dokonań naukowo-technicznych w nowe produkty, technologie czy rozwiązania organizacyjne.

Jednym z ciekawszych rozwiązań, wychodzących naprzeciw tej koncepcji jest tworzenie tzw. **parków technologicznych**. Park technologiczny (zwany również "parkiem naukowym" lub "ośrodkiem innowacyjnym") to zespół placówek badawczych i przedsiębiorstw, w których następuje symbioza nauk, badań laboratoryjnych z doradztwem technicznym i produkcją.

W wielu rozwiniętych krajach zauważono, że parki technologiczne są skutecznym narzędziem lokalnego rozwoju i tworzą podwaliny rozwoju przemysłowego, zwłaszcza w regionach, w których na skutek procesów restrukturyzacyjnych upadły dotychczasowe, tradycyjne gałęzie produkcji.

Parki technologiczne to jednocześnie możliwość regionalnego zwiększenia miejsc pracy, w tym również miejsc wymagających wysokich kwalifikacji naukowych i technicznych.

Kierownictwo uczelni dostrzega potencjalne korzyści utworzenia takiego parku z wykorzystaniem doświadczeń naukowo-badawczych Politechniki Rzeszowskiej. Przewiduje się, że w pierwszym okresie uczelnia patronować będzie powstaniu 3-4 tego typu jednostek, by na ich przykładzie i gromadzonych doświadczeniach tworzyć docelową organizację działalności innowacyjnej.

Reasumując należy stwierdzić, że **intensyfikacja działań naukowo-badawczych stanowi kluczowy element rozwoju uczelni**, gdyż powoduje szybki wzrost liczby pracowników tzw. samodzielnych (w 1993 r. 6 osób uzyskało stopnie naukowe doktora habilitowanego) oraz przez tworzenie ściślejszych więzów z gospodarką pozwala na pozyskanie dodatkowych środków na rozszerzanie możliwości podejmowania użytecznej problematyki naukowej o charakterze wdrożeniowym.

Marian Granops

Prof. dr hab. inż. Marian Granops jest prorektorem ds. nauki, a zarazem nauczycielem akademickim w Zakładzie Technologii Wody i Ścieków.

AKADEMICKI EUROREGION KARPACKI

cd. ze str. 1

Uniwersytet Techniczny, który powstał z przemianowania Wyższej Szkoły Technicznej, z wydziałami:

- Budowy Maszyn
- Elektrycznym
- Budowlanym
- Górniczym
- Metalurgicznym
- Ekonomicznym
- Studiów Zawodowych

oraz

Uniwersytet im. P. J. Šafárika z wydziałami:

- Nauk Podstawowych
- Pedagogicznym
- Prawa
- Medycyny
- Sztuk Pięknych
- Teologii Grekokatolickiej
- Teologii Prawosławnej

Ponadto w Koszycach istnieje **Akademia Weterynarii**. Uczestnicy posiedzenia zwiedzili wszystkie uczelnie Koszyc.

KOMUNIKAT

I Konferencji Rektorów Euroregionu Karpackiego

(Koszycy, 11-12 marca 1994 r.)

Przemiany polityczne i ekonomiczne dokonane ostatnio w krajach Europy Środkowej i Wschodniej spowodowały osłabienie zakresu kontaktów i współpracy pomiędzy szkołami wyższymi działającymi w Euroregionie Karpackim.

Rektorzy reprezentujący podczas spotkania w Koszycach uczelnie Euroregionu Karpackiego wyrażają wolę wspierania rozwoju bilateralnych i wielostronnych kontaktów oraz współpracy uczelni na szczeblu lokalnym i regionalnym, niezależnie od zmian aktualnych stosunków na szczeblu rządowym i przemian politycznych zachodzących w poszczególnych państwach.

Bez względu na sytuację gospodarczą, podobną we wszystkich krajach regionu,

Uniwersytet Techniczny w Koszycach

Uniwersytet im. Pavla Jozefa Šafárika w Koszycach

uczestnicy Konferencji Rektorów Euroregionu Karpackiego uważają, że **szybki rozwój systemu szkolnictwa wyższego ma charakter priorytetowy**. Podstawowe zadania uczelni pozostają bowiem niezmiennie: promocja i rozwój wiedzy, edukacji, kultury i tradycji w skali globalnej. Konferencja akcentuje obecne, bardzo niekorzystne okoliczności oraz stawia sobie za zadanie wymianę informacji i poszukiwanie sposobów wspierania rozwoju wzajemnych kontaktów. Rektorzy stwierdzają, że współpraca regionalna przysłuży się do osiągnięcia założonych celów.

Uczestnicy konferencji postulują **utworzenie Stowarzyszenia Uniwersytetów Euroregionu Karpackiego i Konferencji Rektorów** z siedzibą w Koszycach jako gremium nadzorującego pracę stowarzyszenia.

↳ Ciąg dalszy na str. 6

90 lat Światowego Lotnictwa

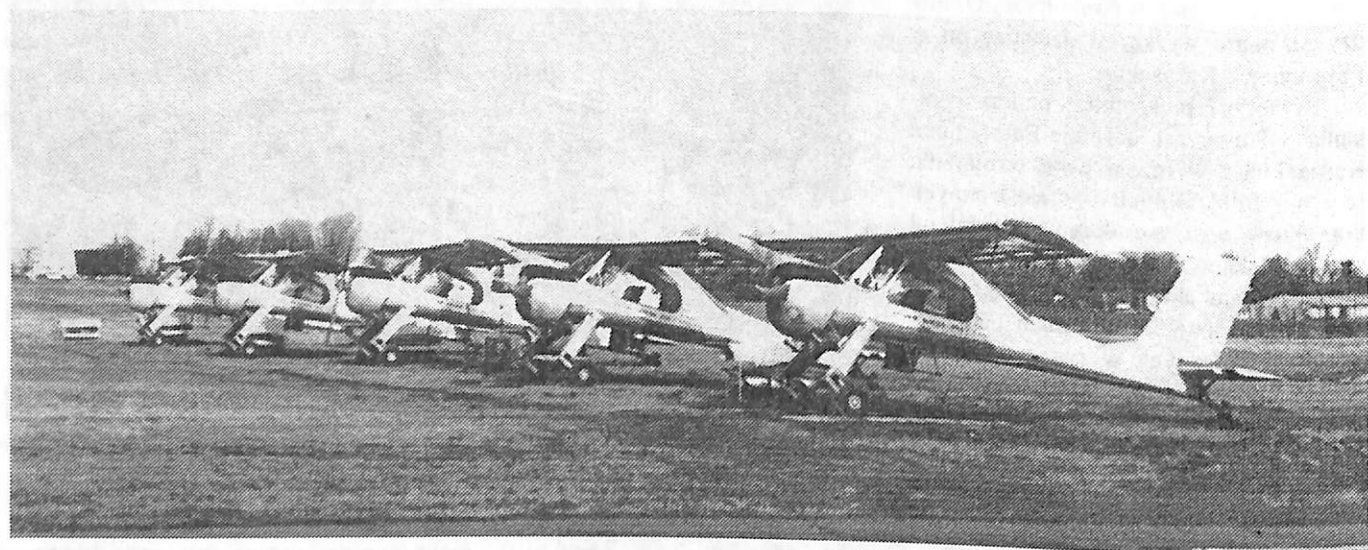
NAWIĄZUJMY DO TRADYCJI

Siedemnastego grudnia 1993 r. minęła znamienna w historii światowego lotnictwa rocznica; 90 lat temu dwaj bracia, Wilbur i Orville Wrightowie, mieszkańcy miasteczka Dayton w stanie Ohio, wzbili się po raz pierwszy w powietrze na maszynie napędzanej silnikiem. **Od tego dnia zaczęła się era samolotów, era nowej dziedziny nauki i techniki, a także broni i sportu. W jej rozwój Polacy wnieśli swój znaczący udział, chociaż nie zawsze dostrzegany przez lotniczy świat.**

Nauka polska, nierozdzielnie związana z rozwojem naszego lotnictwa, może oczywiście poszczycić się nieco dłuższym stażem w służbie tej pasjonującej dziedziny. **Myslę, że umownie moglibyśmy przyjąć rok 1885 za datę pewnego zespolenia naukowych poszukiwań z rodzącymi się wówczas pier-**

dociekaniem naukowymi. Z tych to zapewne dążeń polskie szkoły wyższe pierwsze w świecie otwały się na tę wiedzę i już w latach 1909-1910 Politechnika Lwowska przygotowała szereg laboratoriów niezbędnych do badań i utworzyła katedrę aerodynamiki. W rok później to samo uczyniła Politechnika Warszawska. W ten sposób w zniewolonym jeszcze państwie powstał luźny, ale logiczny i niezbędny system kształcenia kadr oraz dociekań naukowych w zakresie tworzenia przyszłych konstrukcji samolotów. Francuzi, uznani przez lotniczy świat za bezspornego lidera w budowie tej dziedziny, swoje szkoły o podobnym profilu nauki otwarli dopiero w 1912 r.

Dziś nie jest niczym nadzwyczajnym, że rozwój lotnictwa opiera się na prowadzonych na szeroką skalę czasochłonnym

Samoloty szkolenia zaawansowanego PZL-104 WILGA (Fot. M. Misiakiewicz)

wszymi pomysłami lotu z pomocą maszyny cięższej od powietrza. W tym ósmym dziesięcioleciu dziewiętnastego wieku nasz rodak prof. Stefan Drzewiecki rozpoczął żmudną misję obalania wcześniejszych teorii, jakoby lot był możliwy tylko dzięki aparatom, które będą poruszać skrzydłami jak ptaki. Dowodził w swych licznych pracach, prowadzonych i publikowanych wstępnie w Polsce, a później w Rosji i Francji, że przyszłość lotnictwa należy upatrywać w trafnych rozwiązaniach aerodynamicznych. Łączyło się to z badaniami sił występujących na odpowiednio oprofilowanym kształcie skrzydła utwierdzonego na stałe do kadłuba samolotu.

Te pionierskie poszukiwania, i jakże słuszne kierunki badań, legły u podstaw późniejszych wszystkich sukcesów lotnictwa i stały się też siłą sprawczą zintegrowania działań nauki z tą rodzącą się wówczas dziedziną techniki.

Polacy, mimo że wejście do lotnictwa mieli niezwykle trudne i politycznie złożone, od pierwszych dni działań na tym polu, każdy postęp, każdy krok do przodu wspierać chcieli

i bardzo kosztownych badaniach naukowych. Wówczas jednak, w tych latach pionierskich prób, często, gdzieś tam w amatorskich warunkach i prymitywnych manufakturach, powstawał najpierw kształt fizyczny aeroplanu, a później dopiero szukano dla niego teoretycznej podbudowy. Miło jest stwierdzić, że w tym odwracaniu istniejących trendów my - Polacy - mamy swój znaczący udział.

Wspominam o tych sprawach w dniach 90-lecia lotnictwa nie bez powodu. Nawiązuję do tego dlatego, że dla nas - ludzi lotnictwa i ludzi nauki latania, tu w regionie południowo-wschodniej Polski - z opisanych wcześniej faktów płyną pewne zobowiązania czy wręcz nakazy. Pierwszym czynnikiem, który według mnie nakazuje sięgać pamięcią do tamtych dni jest potrzeba kontynuowania znakomitych i pionierskich w lotnictwie polskim tradycji LWOWA. Tam przecież, równe 85 lat temu, podjęto na szeroką skalę próby naukowej podbudowy rodzącego się lotnictwa. Ten fakt powinien być eksponowany w skali historii lotnictwa światowego.

Nie przypadek więc sprawia, że temat ten poruszam i adresuję do Politechniki Rzeszowskiej, która niejako przejęła pewną część roli Politechniki Lwowskiej.

Drugim czynnikiem, który wspiera potrzebę kontynuowania tu u nas lotniczych tradycji, są uwarunkowania własne i własny już w tym względzie dorobek. Można by tu nawiązać do roli Centralnego Okręgu Przemysłowego, do dorobku innych jednostek lotniczych osadzonych w tym regionie, ale nade wszystko do uzyskanego już dorobku rzeszowskiej uczelni, a więc do własnych korzeni. Tymi korzeniami są szczytne intencje i działania tych, którzy w dniach powstawania pierwszej w Rzeszowie szkoły wyższej wsparli ją mocno moralnie i materialnie. To nic innego, jak istniejący tutaj przemysł lotniczy sprawił, że uczelnia tu powstała i w konsekwencji obrała taki, a nie inny kierunek.

Dziś wszystkim jest wiadomo, że branża, dla których w uczelni bez przerwy od 1951 r. kształcą się kadrę inżynierską oraz przez ostatnie 17 lat również i pilotów, przeżywają duże kłopoty. Powoduje to, że ludzie luźno związani z szeroko pojętym lotnictwem upatrują szanse uczelni w innych kierun-

kach i specjalizacjach. Nie ganiąc tych, którzy słusznie poszukują nowych, efektywniejszych rozwiązań zarówno dla szkoły, jak i uczącej się młodzieży, chciałbym jednak sugerować potrzebę nieodchodzenia od korzeni. To również niezmiernie ważny, chociaż często pomijany, interes naszego kraju.

Mam wielką nadzieję, że z tego letargu, w który wpadliśmy w wyniku wielu politycznych i ekonomicznych zawiłości, jakie były udziałem naszego społeczeństwa w ostatnich latach, potrafimy się otrząsnąć i znów, jak dawniej w czasach II Rzeczypospolitej, lotnictwo stanie się dziedziną potrzebną. Jestem też pewien, że w tym dźwiganiu naszego dzisiejszego jubilatą nie zabraknie znakomitej kadry i studentów Politechniki Rzeszowskiej oraz całego lotniczego środowiska miasta Rzeszowa.

Roman Przepióra

Roman Przepióra jest przewodniczącym Związku Lotników Polskich w Rzeszowie.

Kontakty z zagranicą

POLITECHNIKA RZESZOWSKA - FACHHOCHSCHULE BIELEFELD

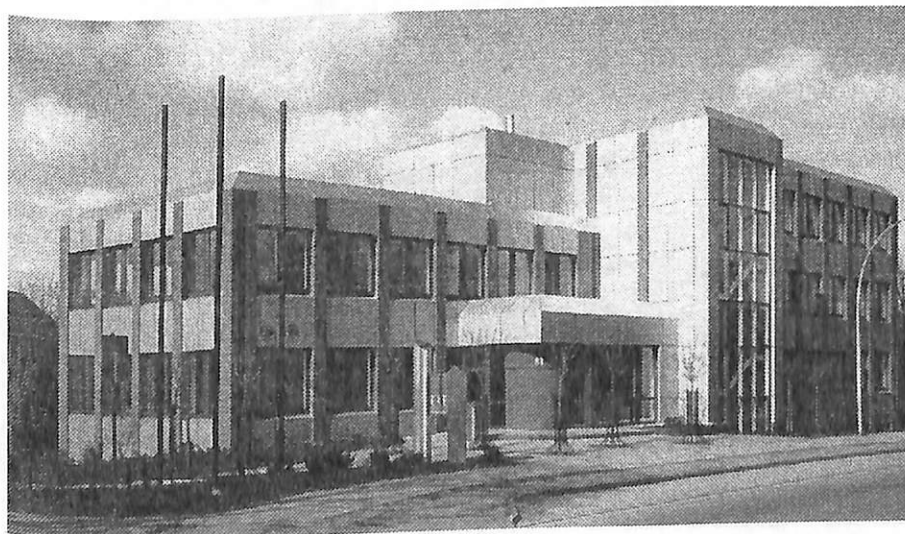
Niewiele czasu, ponad rok, minęło od pobytu w Politechnice Rzeszowskiej delegacji z Bielefeld, leżącego we wschodniej części Westfalii, miasta partnerskiego Rzeszowa. W grupie delegatów, której przewodniczył nadburmistrz, był obecny rektor Fachhochschule prof. H. OSTHOLT. Postanowiono rozpocząć współpracę naukowo-dydaktyczną pomiędzy oboma uczelniami.

W 1993 r. podjęto zarówno konkretne działania na polu naukowym i dydaktycznym, jak też dołożono starań o wzajemne poznanie się studentów. I tak kilkumiesięczny staż naukowy w FH Bielefeld odbyli doktorzy: **Andrzej KOLEK, Jacek KLUSKA i Andrzej KAWALEC**, natomiast student **Grze-**

gorz BARAN z Wydziału Elektrycznego ukończył w Bielefeld dwusemestralne studia przeddyplomowe na koszt strony niemieckiej. Na wiosnę 1993 r. grupa studentów z Bielefeld gościła w Rzeszowie, zwiedzając Politechnikę Rzeszowską oraz zakłady przemysłowe miasta i regionu.

W lipcu 1993 r. rektorzy obu uczelni podpisali trzy istotne dokumenty:

- umowę o współpracy uczelni,
- umowę o realizacji programu EMES (European Mechanical Engineering Studies),
- plan pracy na rok 1994.

Instytut CAE w Beckum pod Bielefeld, stanowiący element parku technologicznego współpracującego z Fachhochschule w Bielefeld

Plan pracy przewiduje m. in. wymianę studentów, nauczycieli akademickich oraz organizację seminarium naukowego pod nazwą **I Kolokwium Naukowe "Techniki CAE"**. Odbędzie się ono we wrześniu 1994 r. w Rzeszowie. Materiały konferencyjne zostaną wydane w języku angielskim i niemieckim, w tych językach będzie też prowadzone kolokwium.

W Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa rozpoczęło się urzędowanie partnerskiego z Fachhochschule Bielefeld programu EMES w postaci studiów niemiec-

↳ Ciąg dalszy na str. 6

kojęzycznych. Politechnika Rzeszowska podjęła to zadanie jako trzecia uczelnia w Polsce i pierwsza techniczna. Zajęcia dydaktyczne prowadzone w ósmym i dziewiątym semestrze będą się odbywać w języku niemieckim i będą braли w nich udział zarówno studenci polscy, jak i niemieccy. Pracę dyplomową będzie można realizować w Rzeszowie lub Bielefeld.

W ramach programu EMES studiuje aktualnie 15 studentów. Nabór będzie się odbywał corocznie po I roku studiów spośród studentów Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

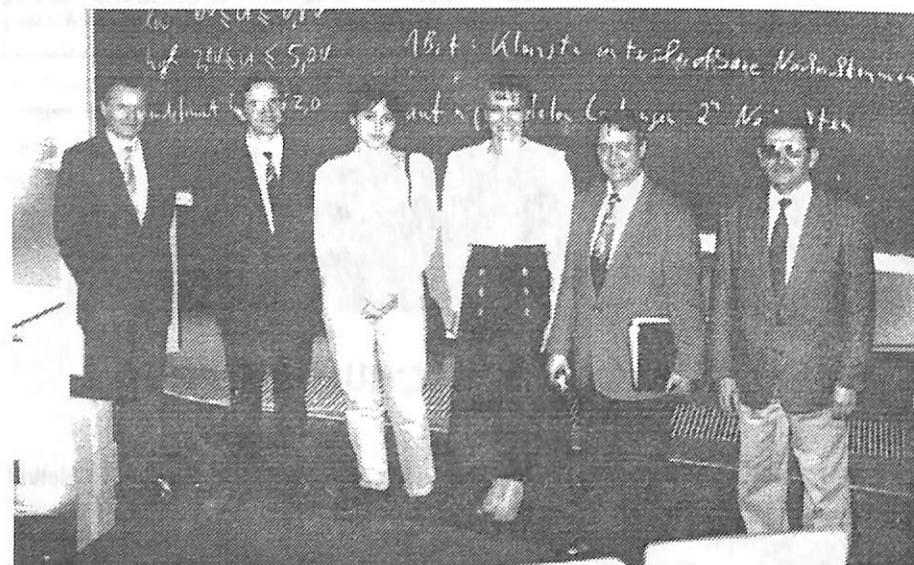
Program studiów przewiduje m. in. intensywny kurs języka niemieckiego (6 godz. tygodniowo) według standardów Goethe-Institut z uwzględnieniem terminologii technicznej w języku niemieckim.

Janusz RYBAK

Prof. dr hab. inż. Janusz Rybak jest kierownikiem Zespołu Przekładni, Narzędzi i Techniki CAD/CAM w Katedrze Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek, a zarazem pełnomocnikiem rektora ds. programu EMES.

POLITECHNIKA RZESZOWSKA - FACHHOCHSCHULE LIPPE W LEMGO

W dniach 14-18 marca 1994 r., na zaproszenie kanclerza Helmutha Hoffstettera, przebywała w Fachhochschule Lippe w Lemgo (Niemcy) delegacja administracji Polite-

Delegacja w czasie zwiedzania obiektów dydaktycznych Fachhochschule Lippe. Od lewej: inż. J. Kielbus, mgr inż. J. Bury, mgr B. Kawa, mgr inż. W. Lesik, kanclerz Fachhochschule Lippe H. Hoffstetter, mgr inż. K. Filipowski (Fot. własna)

chniki Rzeszowskiej w składzie: dyrektor administracyjny mgr inż. Janusz BURY, zastępca dyrektora administracyjnego ds. technicznych mgr inż. Krystin FILIPOWSKI, główny specjalista ds. aparatury i zaopatrzenia inż. Jan KIELBUS.

Zgodnie z podpisaną w 1992 r. umową o wzajemnej wymianie doświadczeń w zakresie działalności administracyjnej uczelni, delegacja Politechniki Rzeszowskiej zapoznała się z pracą służb technicznych i zaopatrzeniowych w uczelniach niemieckich. Program pobytu przewidywał również zwiedzenie obiektów dydaktycznych i socjalnych Fachhochschule Lippe w Lemgo i Detmold, w tym m. in. laboratoriów, sal wykładowych, pomieszczeń pracowniczych i administracyjnych. W czasie spotkania z rektorem Fachhochschule Lippe prof. dr. hab. Dietrichem Lehmanem omówiono perspektywy dalszej współpracy pomiędzy oboma uczelniami.

AKADEMICKI EUROREGION KARPACKI

cd. ze str. 3

Uzgodniono powołanie komitetów roboczych prowadzących działalność w następujących dziedzinach:

- badań, współpracy naukowej i technicznej oraz przekazywania informacji;
- bibliotek i systemów informacji naukowej;
- administracji uczelnianej (współpraca regionalna, NGO itp.).

Członkowie Konferencji Rektorów zobowiązują się do przedyskutowania wniosków i uzgodnień ze społecznością akademicką swoich uczelni.

Następne zebranie Konferencji Rektorów odbędzie się w Lublinie w październiku 1994 r.

Podczas zebrania w Lublinie zostaną poddane dyskusji następujące zagadnienia:

- stanowiska uczelni w sprawie powołania Stowarzyszenia Uniwersytetów Euroregionu Karpackiego,
- sposoby uzgodnienia programów studiów w celu umożliwienia prowadzenia studiów przemiennych (w różnych uczelniach regionu),
- wymiana kadry naukowej i dydaktycznej,
- ustalenie propozycji szczegółowych tematów współpracy regionalnej,
- możliwości prowadzenia studiów podyplomowych,
- przygotowanie wspólnego projektu współpracy regionalnej pomiędzy uczelniami regionu w ramach programu PHARE.

Marta Olejnik

Z DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" Politechniki Rzeszowskiej

W dniu 22 lutego 1994 r. odbyło się Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" otwarte dla wszystkich członków naszej uczelni. Przybyli zaproszeni Goście: rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczóś, przewodniczący Zarządu Regionu kol. Adam Śniezek, dyrektor administracyjny mgr inż. Janusz Bury oraz zastępca przewodniczącego ZNP dr inż. Julian Kozioł.

Porządek obrad przewidywał powitanie Gości, sprawozdanie przewodniczącego Komisji Zakładowej dr. inż. Andrzeja Szlachty z działalności związku w 1993 r., sprawozdanie przewodniczącego Komisji Rewizyjnej dr. Stanisława Rogali, dyskusję nad sprawozdaniami oraz pytania skierowane do naszych Gości.

W trakcie dyskusji wyłoniły się ważne sprawy, istotne dla pracy związku i naszej uczelni, które ujęto w następujących dokumentach.

WNIOSEK nr 1

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" występuje z wnioskiem do kierownictwa uczelni o prowadzenie jawnej polityki płacowej. Jednym z elementów tej polityki powinno być publikowanie kwartalnych danych statystycznych wynagrodzenia brutto poszczególnych grup pracowniczych uczelni.

STANOWISKO nr 1

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" stoi na stanowisku, że w skład komisji rozpatrującej oferty wynajmu pomieszczeń będących własnością Politechniki Rzeszowskiej powinni również wchodzić przedstawiciele związków zawodowych. Dysponowanie wspólną własnością nie może odbywać się bez wiedzy i uzgodnienia ze związkami zawodowymi. Wynajem pomieszczeń uczelni przeznaczonych na bary, bufety, sklepiki itp. dotyczy społeczności uczelni, gdyż prowadzona tam działalność gospodarcza ma służyć pracownikom i studentom jako forma pomocniczych świadczeń socjalnych.

STANOWISKO nr 2

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" stoi na stanowisku, że podwyższenie czynszu o 300% + VAT za wynajem bufetu przy stołówce studenckiej "Akademik" przez Komisję Zakładową zagraża jego rentowności i w konsekwencji może doprowadzić do likwidacji działalności gospodarczej związku.

STANOWISKO nr 3

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" stoi na stanowisku, że sprzęt sportowy, w tym pływający (łodzie żaglowe) będący własnością uczelni powinien być udostępniany pracownikom odpłatnie, zgodnie z taryfą, którą należy ustalić na podstawie realnych kosztów.

UCHWAŁA nr 1

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" zwraca się do SENATU Politechniki Rzeszowskiej o przywrócenie pierwotnych zapisów § 18 i § 64 p.2 w Statucie Politechniki Rzeszowskiej, zatwierdzonym przez Senat uczelni w czerwcu 1991 r.

UCHWAŁA nr 2

Delegaci na Walne Zebranie Delegatów oraz członkowie NSZZ "Solidarność" zgromadzeni na zebraniu w dniu 22 lutego 1994 r. stwierdzają z niepokojem, że ostatnie decyzje rządowe w sprawach regulacji płacowych nie tylko nie prowadzą do rekompensaty gwałtownie rosnących kosztów utrzymania, ale pogłębiają dystans między pracownikami nauki i oświaty a zatrudnionymi w sferze materialnej.

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" zwraca się do osób mających wpływ na decyzje związane z kształtowaniem budżetu o podjęcie działań, które zapobiegną całkowitemu zubożeniu tej części społeczeństwa.

UCHWAŁA nr 3

Walne Zebranie Delegatów NSZZ "Solidarność" podjęło uchwałę o powołaniu Uczelnianej Komisji Odwoławczej, której zakres działania obejmowałby rozpatrywanie odwołań dotyczących awansów, podwyżek, premii, nagród itp. pracowników uczelni.

KOMISJA ZAKŁADOWA została zobowiązana przez Walne Zebranie Delegatów do przedstawienia powyższych dokumentów odpowiednim organom uczelnianym i państwowym.

dr inż. Józefa Czajka

Z dalekich światów do Rzeszowa

Abood Subhi Aboode z Babilonu

Był upalny czerwiec 1987 r. Przy ulicy dawniej zwanej Turkienicza zatrzymał się okazały, niepolski samochód, wysiadł z niego młodzieniec i biegł w moim kierunku. Był nim Abood Subhi Aboode i chciał mi powiedzieć, że tego dnia obronił tytuł magistra inżyniera na Wydziale Budownictwa Politechniki Rzeszowskiej. Oczywiście przypadek zrzucił, że znalazłam się na trasie jego radosnego przejazdu ulicami Rzeszowa. Przez chwilę cieszyliśmy się wspólnie, by pożegnać się na zawsze.

Kim był Abood Subhi Aboode, że utkwiał w mojej pamięci.

Przybył do Rzeszowa w grupie studentów z Iraku w roku akademickim 1981/1982. Był jedyny, który urodził się w Babilonie, więc pytałam go o starożytny Babilon, o ślady jego historii, o wiszące ogrody Semiramidy. (Encyklopedia popularna mówi: Semiramida - legendarna królowa asyryjska według tradycji założycielka wiszących ogrodów w Babilonie. Babilon (hebrajskie Babel) - w starożytności miasto w Mezopotamii - III tysiąclecie przed naszą erą (nad Eufratem) od czasów Hammurabiego (1792-1750) stolica Babilonii.)

W historii można jeszcze wyczytać, że w starożytnym Babilonie wybudowano na ośmiu olbrzymich tarasach świątynię Bela, która sięgała 188 m i przekraczała wysokością piramidy egipskie. Niestety jako budulec zastosowano glinę suszoną na słońcu lub wypalaną w ogniu, zlepianą asfaltem i wnet zamieniła się w gruzy. Ruiny miasta z podwójnym murem i ośmioma wieżami, z których jedna to biblijna wieża Babel, aczkolwiek porośnięta trawą, sfotografowane z samolotu, ukazują przemyślaną konstrukcję przestrzenną, w której główne ulice wypełniały czworobok, biegnąc równolegle lub poprzecznie do rzeki. Miasto otaczały mury tak potężne, że, według Herodota, po ich szczycie mógł przejechać rydwan zaprzężony w cztery konie. Eufrat dzielił miasto na dwie części, ale łączył je kamienny most.

Mój rozmówca niewiele miał do powiedzenia na temat przeszłości, wiedział, że jest starożytna część Babilonu, ale nią interesują się turyści i archeolodzy, wiedział także, że Semiramida to postać legendarna, a więc jeden z siedmiu cudów starożytnego świata "wiszące ogrody Semiramidy" to także legenda? Był synem właściciela skromnej firmy budowlanej, mieszkał w nowoczesnej dzielnicy miasta i z dużym zainteresowaniem mówił o domach z klimaryzacją i wszelkimi wygodami, ale izolowanych od innych murowanymi ogrodzeniami, z tarasami zamiast dachów, na których jest zwyczaj sypiać w ciepłej porze roku. Osobliwością budzącą nasze zainteresowanie jest podział domu na część męską i kobiecą, czyli harem, do którego nie mają wstępu obcy mężczyźni. Ta uwaga architektoniczna dała początek dyskusji, do której włączyli się wszyscy obecni. Stanowiłam opozycję, widząc dyskryminację kobiet w zachowaniu muzułmańskich tradycji. Pytałam, jak wygląda nauka i praca zawodowa kobiet, i ich udział w życiu społecznym oraz kulturalnym kraju. Wobec dużych trudności językowych moich rozmówców nie można było oczekiwać poprawnej socjologicznej analizy, ale parę epizodów życia codziennego ilustrowało tę sytuację. Siostra Abooda S. Aboode wychodziła za mąż. Była absolwentką instytutu pedagogicznego na poziomie wyższej uczelni, ale gdy chciała udać się do stolicy, czyli Bagdadu, by dokonać zakupów, musiał towarzyszyć jej brat. Widziałam w tym ograniczenie wolności kobiety. Moi studenci z Bagdadu twierdzili, że jest to tylko przejaw troski o jej godność, by nie była w czasie podróży narażona na konieczność podejmowania niepotrzebnych rozmów z przygodnymi towarzyszami, by nie była narażona na ich nieprzyzwoite zaczepki. Musiałam uznać niektóre argumenty.

Żyjemy w cywilizacji ukształtowanej pod wpływem chrześcijaństwa, które przyczyniło się do dowartościowania kobiety, ale ślady dyskryminacji istnieją w języku, którego uczyli moi studenci i tych śladów zatrzeć nie można. W liczbie mnogiej odmiany przymiotnikowej mamy formy męskoosobowe i żeńskorzeczowe. Mówimy: dobrzy studenci, wykładowcy, instruktorzy, konstruktorzy, piloci ... ale dobre domy, stoły, buty, książki i studentki.

Abood S. Aboode wpisał do naszej kroniki aforyzm z Mahabharaty:

*"Lepsza własna dharma, która życie gmatwa,
niżli cudza, choćby do spełnienia ława.
Lepiej w kręgu własnej witać zgonu cienie,
cudza dharma zawsze niesie zagrożenie."*

mgr Izabela Mikula

dharma - "obowiązek", "prawo", "moralność", "cnota"

SEKCJA KOSZYKÓWKI KOBIET

Zgodnie z zapowiedzianym w numerze 2 "Gazety Politechniki" cyklem wspomnień o 30-letniej działalności Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Rzeszowskiej opowiemy szerzej naszym Czytelnikom o powołanej wówczas drużynie koszykarek.

Sekcja koszykówki kobiet powstała w 1964 r. przy Wyższej Szkole Inżynierskiej i do momentu powołania Politechniki Rzeszowskiej, tj. do 1974 r. uczestniczyła jedynie w rozgrywkach międzyuczelnianych na terenie Rzeszowa, zdobywając w tym okresie 6-krotnie pierwsze miejsce. Oprócz tego rozgrywano spotkania towarzyskie z AGH Kraków. Rozegrano 3 spotkania, zakończone zwycięstwem studentek rzeszowskiej WSI. Do czołowych zawodniczek - studentek tego okresu należały: **Teresa Wizerkaniuk, Teresa Banaszak, Ewa Baldys, Zofia Ostrowska, Zofia Ciupak, Aleksandra Basista i Ewa Kolodziej.**

Z chwilą powstania Politechniki Rzeszowskiej sekcja brała udział w Mistrzostwach Polski Politechnik (w Mistrzostwach Polski Wyższych Szkół Inżynierskich, w których rzeszowska uczelnia była obecna, nie organizowano rozgrywek w koszykówce kobiet).

Po raz pierwszy Politechnika Rzeszowska wzięła udział w Mistrzostwach Polski Politechnik na wiosnę 1975 r. w Poznaniu i mimo bardzo ambitnej postawy zawodniczek zajęła dziewiąte miejsce, czyli przedostatnie (przed Gliwicami), a jedyną wyróżniającą się zawodniczką była **Anna Banaszak.**

W następnych mistrzostwach rozgrywanych w 1977 r. najpierw w eliminacjach zawodniczki Politechniki Rzeszowskiej pokonały drużynę Politechniki Warszawskiej i Gliwickiej, a następnie w finale pokonały kolejno AGH Kraków, Politechnikę Poznań oraz w decydującym spotkaniu o pierwsze miejsce poprzedniego mistrza - Politechnikę Gdańską. Należy tu zaznaczyć, że prócz złotych medali za pierwsze miejsce rzeszowianki zdobyły jeszcze nagrodę indywidualną dla najlepszej zawodniczki, którą została **Małgorzata Datka**, oraz nagrodę dla "króla strzelców", zdobyłą przez **Marię Szentag**. Skład drużyny mistrza uzupełniały: kpt. zespołu **Anna Banaszak, Ewa Brodecka, Irena Górniak, Krystyna Wójcik, Maria Rawska, Alicja Haligowska i Anna Kapral.**

W 1978 r. sekcja jako zwyciężczyni Mistrzostw Polski Politechnik uczestniczyła w Mistrzostwach Mistrzów Szkół Wyższych, które rozegrano w Lublinie. W tych mistrzostwach studentki nasze pokonały kolejno zawodniczki Akademii Medycznej Gdańsk, Akademii Rolniczej Poznań, Akademii Ekonomicznej Wrocław, Wyższej Szkoły Pedagogicznej Szczecin,

ulegając jedynie dwoma punktami w dramatycznej końcówce gry koszykarkom UMCS Lublin i tym samym zdobywając srebrne medale Mistrzostw Mistrzów 1978 roku. W tych rozgrywkach do najlepszych zawodniczek w naszym zespole należały znów **Małgorzata Datka i Maria Szentag**, ale pozostałe dziewczęta również wniosły olbrzymi wkład w ten sukces, a były to **Ewa Brodecka, Krystyna Wójcik, Irena Górniak, Alicja Haligowska, Maria Rawska, Anna Kapral.** Nie wzięła udziału w tych mistrzostwach bardzo dobra zawodniczka **Elżbieta Mylek**, co być może zaważyło, że nie zdobyła pierwszego miejsca i złotego medalu.

W rok później również w Lublinie koszykarki naszej uczelni już tym razem z **Elżbietą Mylek** bardzo dobrze zagrały i ponownie zdobyły tytuł Mistrza Polski Politechnik oraz złote medale. Tym razem do najlepszych oprócz **Małgorzaty Datki**

Koszykarki AZS PRZ po zdobyciu tytułu Mistrza Polski Politechnik w 1977 r. Stoją od lewej: dr Jacek Biliński, prof. Andrzej Bylica; zawodniczki: Ala Haligowska, Anka Kapral, Marysia Rawska, Kryśka Wójcik, Irka Górniak, Majka Szentag, Ewa Brodecka, Gośka Datka; trener mgr Jerzy Czarnek; kapitan drużyny Anka Banaszak (Fot. arch.)

i **Marii Szentag** dołączyła **Elżbieta Mylek**, która uzyskała również nagrodę indywidualną jako najsympatyczniejsza zawodniczka mistrzostw. A oto pozostałe medalistki: **Ewa Brodecka, Krystyna Wójcik, Alicja Haligowska, Maria Rawska, Irena Górniak, Zofia Kutz.**

W latach następnych wobec zdecydowanie mniejszej liczby studiujących dziewcząt na Politechnice Rzeszowskiej zawieszono działalność sekcji koszykówki kobiet. Próbowano jeszcze kilkakrotnie ożywić tę dyscyplinę sportową, ale z powodu małego zainteresowania studentek do tej pory nie reaktywowano jej działalności.

Pierwszym trenerem sekcji koszykówki kobiet był **Mieczysław Raba**, od 1965 r. do momentu jej rozwiązania funkcję trenera pełnił mgr **Jerzy Czarnek.**

Jerzy Czarnek

Mgr Jerzy Czarnek jest nauczycielem wychowania fizycznego w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Rzeszowskiej.

GRANTY Komitetu Badań Naukowych

OTRZYMANE PRZEZ PRACOWNIKÓW POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ

Kierownicy i tematy grantów

Granty zakończone w 1993 r.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

1. dr hab. inż. Roman KADAJ, prof. nadzw. PRz
Problemy wyrównania geodezyjnych systemów obserwacyjnych z użyciem estymatorów mocnych

WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA

2. dr hab. inż. Tadeusz MARKOWSKI, prof. nadzw. PRz
Przekładnie mechaniczne o dużych przełożeniach - analiza, konstrukcja, badania eksperymentalne
3. dr hab. inż. Jan SIENIAWSKI, prof. nadzw. PRz
Czynniki fizyczne i strukturalne w procesie pęknięcia zmęczeniowego dwufazowych, martensytycznych stopów tytanu $\alpha+\beta$
4. mgr inż. Zbigniew PUDŁOWSKI
Rafinacja i modyfikacja stopów niklu w próżni

5. dr inż. Ludomir LAUDAŃSKI
Imitacyjne modele pól losowych aeronautyki. Pakiet programów IMPLA

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

6. prof. dr hab. inż. Leszek TRYBUS
Wieloprotocowy 32-bitowy układ sterowania robota laboratoryjnego
7. prof. dr hab. inż. Leszek TRYBUS
Komunikacja pozioma i redundancja w rozproszonym systemie automatyki
8. dr hab. inż. Franciszek GRABOWSKI, prof. nadzw. PRz
Efekt gorących nośników i degradacja elektryczna tranzystorów MOS jako czynniki determinujące granice skalowania układów MOS-VLSI

Granty realizowane w 1994 r.

WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA

1. prof. zw. dr inż. Kazimierz E. OCZOŚ
Podstawy obróbki ubytkowej i zastosowanie ceramiki technicznej jako elementów konstrukcyjnych
2. dr hab. inż. Janusz RYBAK, prof. nadzw. PRz
Przekładnie lotnicze - poprawa współpracy (TCA) stopnia planetarnego
3. dr hab. inż. Teresa GIBCZYŃSKA, prof. nadzw. PRz
Opracowanie metod obliczania węzłów obrotowych z tożyskami ślizgowymi i wieńcowymi
4. doc. dr inż. Eugeniusz KOŚCIELNY
Model obliczeniowo-badawczy automatycznie kierowanego wózka transportowego
5. dr hab. Józef BANAŚ, prof. nadzw. PRz
Warunki zwartościowe w nieliniowej analizie funkcjonalnej
6. prof. dr hab. Jan STANKIEWICZ
Problemy ekstremalne teorii funkcji zmiennej zespolonej

WYDZIAŁ CHEMICZNY

7. dr hab. inż. Henryk GALINA, prof. nadzw. PRz
Modelowanie procesów agregacji i fragmentacji

8. prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław HIPPE
Inteligentny system inżynierii wiedzy do wspomagania badań chemicznych i pokrewnych
9. prof. dr hab. Stanisław KOPACZ
Badania flawonoidów jako odtrutek na metale ciężkie i nośników mikroelementów do organizmów żywych

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

10. prof. dr hab. inż. Andrzej KUSY
Perkolacyjny model kompozytów metal-izolator: warstwy RuO_2 -szkło; komputerowe projektowanie technologii
11. prof. dr hab. inż. Leszek TRYBUS
Komputer nadrzędny rozproszonego systemu automatyki
12. dr hab. inż. Marian WYSOCKI, prof. nadzw. PRz
Transputerowy system dla złożonych zadań sterowania w czasie rzeczywistym
13. dr inż. Zbigniew ŚWIDER
Konfiguracja graficzna rozproszonego systemu automatyki

B. Ś.

SEMINARIA ZAKŁADOWE

- Plan seminariów naukowych i dydaktycznych Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej Politechniki Rzeszowskiej
- rok akademicki 1993/1994, semestr letni, wtorek, godzina 12¹⁵, sala 200/B
12.04.1994 r. -	mgr inż. Mariusz Trojnar: "Użytkowanie uczelnianej sieci komputerowej (USK)"	10.05.1994 r. -	dr inż. Izabela Rusin, dr inż. Kazimiera Rzepka: "Laboratorium elektrotechniki teoretycznej w Politechnice Warszawskiej"
26.04.1994 r. -	mgr inż. Zbigniew Sowa: "Identyfikacja zakłóceń w systemie elektroenergetycznym"	24.05.1994 r. -	mgr inż. Grzegorz Drałus: "Symulacja sieci neuronowej"
		31.05.1994 r. -	mgr inż. Grzegorz Masłowski, mgr inż. Robert Ziomba: "Problemy kompatybilności elektromagnetycznej przy wyładowaniach atmosferycznych"
		07.06.1994 r. -	dr inż. Lesław Gołębiowski i studenci - Waldemar Dąbrowski, Damian Mazur, Bogdan Magoń: "Program EMAG "NISA", cd."

Członkostwo w Komitetach Naukowych POLSKIEJ AKADEMII NAUK

Na kadencję 1993-1995 zostali wybrani następujący nauczyciele akademicki Politechniki Rzeszowskiej:

- prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław S. HIPPE
- na członka Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Komitetem Danych dla Nauki i Techniki ICSU /CODATA/ przy Prezydium PAN
- na członka Komitetu Chemii Analitycznej PAN
- prof. dr hab. inż. Leszek TRYBUS
na członka Komitetu Automatyki i Robotyki PAN
- dr hab. inż. Jerzy BAJOREK, prof. nadzw. PRz
na członka Sekcji Elektrotechniki Teoretycznej w Komitecie Elektrotechniki PAN
- prof. dr hab. inż. Stanisław KUŚ
na członka Sekcji Konstrukcji Budowlanych w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN
- dr hab. inż. Szczepan WOLIŃSKI, prof. nadzw. PRz
na członka Sekcji Konstrukcji Budowlanych w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN
- dr hab. inż. Leszek FARYŃIAK, prof. nadzw. PRz
na członka Sekcji Fizyki Budowli w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN
- dr inż. Aleksander STARAKIEWICZ
na członka Sekcji Fizyki Budowli w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN

Profesor Politechniki Rzeszowskiej Członkiem Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych

W wyniku wyborów przeprowadzonych wśród kadry profesorskiej członkiem Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów na kadencję 1994-1996 został prof. dr hab. inż. Stanisław KUŚ.

Prof. Stanisław KUŚ jest profesorem zwyczajnym Politechniki Rzeszowskiej oraz kierownikiem Katedry Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Rzeszów, 22.03.1994 r.

Senat
Politechniki Rzeszowskiej
im. I. Łukasiewicza w Rzeszowie

Komitet organizacyjny XVIII Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej serdecznie dziękuje Senatowi uczelni za wyjątkowe potraktowanie uczestników olimpiady i propozycję przyjęcia na pierwszy rok studiów laureatów bez postępowania kwalifikacyjnego. Jednocześnie zaprasza przedstawicieli Waszej uczelni do wzięcia udziału w olimpiadzie.

Z wyrazami szacunku
za komitet organizacyjny
dyrektor Zespołu Szkół Elektronicznych w Rzeszowie
mgr Jerzy STOKŁOSA

SPORT AKADEMICKI

Studenci pracownikom

W dniu 12 marca br. odbyły się Mistrzostwa Politechniki Rzeszowskiej w tenisie stołowym pracowników naszej uczelni, zorganizowane przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klub Uczelniany AZS.

Po emocjonujących i stojących na nadspodziewanie wysokim poziomie pojedynkach mistrzem Politechniki Rzeszowskiej na rok akademicki 1993/1994 został **Zbigniew Kielbasa**. Tytuł wywalczył po zaciętym pojedynku finałowym z Ryszardem Koniecznym 2:1. Bardzo wyrównany pojedynek stoczył też R. Konieczny z Markiem Kolczugą, wygrywając 2:1. Ryszard Konieczny zdobył srebrny medal, a pokonanemu przypadło trzecie miejsce. W ścisłym finale wystąpił też Teofil Mazurkiewicz, zajmując czwartą lokatę.

Ciekawostką był fakt, że nagrody dla zwycięzców ufundowali studenci Klubu Uczelnianego AZS, przeznaczając na ten cel środki wygoszodarowane przy organizacji "Balu Sportowca" Politechniki Rzeszowskiej.

Przebieg meczu tenisa stołowego:

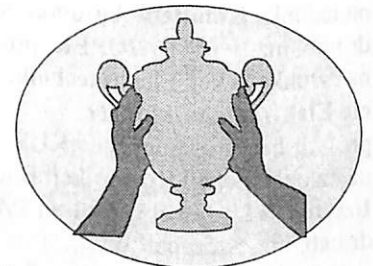
Finał A					punkty	sety	miejsce	
1.	Z. Kielbasa	X	2/0	2/1	2/0	3	6/1	I
2.	M. Kolczuga	0/2	X	1/2	2/0	1	3/4	III
3.	R. Konieczny	1/2	2/1	X	2/0	2	5/3	II
4.	T. Mazurkiewicz	0/2	0/2	0/2	X	0	0/6	IV

Finał B					punkty	sety	miejsce
1.	W. Szumny	X	2/0	2/1	2	4/1	V
2.	A. Bartkiewicz	0/2	X	1/2	0	1/4	VII
3.	J. Rak	1/2	2/1	X	1	3/3	VI

Składamy gratulacje zwycięzcom i opowiadamy się za dobrymi pomysłami.

T. C.

NAJPOPULARNIEJSI SPORTOWCY POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ

W ostatnich dniach stycznia 1994 r. działacze Klubu Uczelnianego AZS przeprowadzili tradycyjny plebiscyt na dziesięciu najpopularniejszych sportowców Politechniki Rzeszowskiej w 1993 r.

Ogłoszenie wyników i wręczenie skromnych upominków odbyły się na corocznym "Balu Sportowca" w dniu 5 lutego 1994 r.

Zwycięzcą plebiscytu został student V roku Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska **Stanisław Pyzdek**, który jest czołowym zawodnikiem sekcji piłki nożnej oraz oddanym działaczem Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Rzeszowskiej.

A oto dziesiątka najpopularniejszych sportowców naszej uczelni:

1. Stanisław PYZDEK (V BD) - piłka nożna
2. Sławomir JAROSZ (II ED) - piłka siatkowa
3. Dariusz SZMUC (III SD) - piłka nożna
4. Jacek GOMUŁKA (V BD) - piłka nożna
5. Janusz SYROCIĄK (IV MDT) - piłka nożna
6. Paweł SERAFIN (III BD) - piłka nożna
7. Andrzej SOWA (III BD) - tenis stołowy
8. Grzegorz MADEJ (III ED) - piłka siatkowa
9. Grzegorz PELCZAR (V ED) - koszykówka
10. Grzegorz HAŁDAŚ (IV ED) - pływanie

Gratulujemy z tej okazji oraz życzymy dużych sukcesów zarówno w sporcie, jak i w nauce.

S.K.

GAZETA

POLITECHNIKI

Comiesięczne pismo
Politechniki Rzeszowskiej
im. Ignacego Łukasiewicza

Zespół redakcyjny: Krystyna Ładoś, Barbara Mazewska, Anna Mazur, Marta Olejnik (sekretarz Redakcji), Bronisław Świder, Krzysztof Telega

Skład i łamanie: Joanna Mikula - Redakcja Wydawnictw Uczelnianych PRZ

Adres Redakcji: Politechnika Rzeszowska, ul. W. Pola 2, bud. A, pok. 105, tel. 62-54-06, w. 255

Wydawca: Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza, 35-959 Rzeszów, ul. W. Pola 2

Druk: Zakład Poligrafii PRZ - zam. 111/94

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.
Nakład: 500 egz. Cena: 2.000 zł